

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : พันธกรณีของประเทศไทยต่อองค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ว่าด้วยอนุสัญญาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการห้ามใช้แรงงานเด็ก
ในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด

ชื่อผู้เขียน : นางสาววัลภา สัตยานุชิต

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2544

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รศ.ดร. มัลลิกา พินิจจันทร์ ประธานกรรมการ
2. ดร. พรชัย คำนววิวัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้ได้จัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคของประเทศไทยในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่มีต่ออนุสัญญา (ฉบับที่ 182) และข้อเสนอแนะ (ฉบับที่ 190) ว่าด้วยการห้ามใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ อันถือเป็นอนุสัญญาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการแก้ไขปัญหาการนำเด็กมาใช้แรงงานในลักษณะที่อนุสัญญาให้ถือว่าเป็นรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ได้แก่ การใช้แรงงานในรูปแบบของการใช้ทาส การใช้เด็กเพื่อการค้าประเวณี ผลิตสื่อลามกหรือการแสดงลามก การใช้เด็กในกิจกรรมที่ผิดกฎหมายโดยเฉพาะการผลิตและขนส่งยาเสพติด และการใช้เด็กในงานประเภทต่างๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของเด็ก ซึ่งประเทศไทยกำลังประสบปัญหาดังกล่าวนี้เช่นกัน

จากการศึกษาพบว่า กฎหมายที่ให้ความคุ้มครองต่อการห้ามใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของประเทศไทยเมื่อเทียบกับอนุสัญญาและข้อเสนอแนะแล้ว พบว่าประเทศไทยยังมีข้อบกพร่องทางกฎหมายบางประการที่สำคัญเพื่อการคุ้มครองต่อ

แรงงานเด็กเหล่านี้ และรวมไปถึงแผนการดำเนินการภายในที่ยังขาดประสิทธิภาพเพื่อ
การปฏิบัติตามอนุสัญญาและข้อเสนอแนะ

ดังนั้น ประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศที่ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญานี้ จะต้องดำเนินการเตรียมพร้อมทั้งมาตรการทางกฎหมายและแผนการดำเนินการต่าง ๆ ตาม
ที่อนุสัญญา กล่าวไว้ อันเป็นพันธกรณีที่ประเทศไทยจะต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมาย
ภายใน เช่น ประมวลกฎหมายอาญา, พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541, พ.ร.บ.ควบคุม
ขอตาน พ.ศ.2484, พ.ร.บ.ปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พ.ศ. 2471,
พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 เป็นต้น อันมีข้อที่จะต้องดำเนินการแก้ไข
เพิ่มเติม ทั้งนี้ ประเทศไทยจะต้องกำหนดบุคลากรและหน่วยงานที่ชัดเจน อันจะทำให้เกิด
ประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญามากยิ่งขึ้น อันจะมีผลต่อการทำ
รายงานเสนอต่อองค์การแรงงานระหว่างประเทศและเพื่อให้ผลของการบังคับใช้ของ
กฎหมายภายในบรรลุตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามใช้แรงงานเด็กใน
รูปแบบเลวร้ายที่สุดได้อย่างแท้จริง

This thesis aims to study and analyze Thailand's problems and obstacles
to her missions under the International Labor Organization (ILO)'s Convention
(No.182) and Recommendation (No.190) of Child Labor Exploitation Forbiddance
in the Worst Condition. This Convention is essential for solving such
exploitation, recognized by the convention as the worst conditions. It includes
Labour Exploitation as Slavery, Child Exploitation for Prostitution and Obscene
Media of Show Production, Child Exploitation in the Illegal Activities, especially
Drug Manufacture and Trafficking as well as Child Exploitation in the
Hazardous Works to Child's Health, Welfare and Morale. Thailand is now
facing these abuses as well.

After the studies, we discovered that Thailand still has some important
legal demissness for protecting child labour in the worst conditions, when

compared to the above convention and Proposal. Thailand, besides, encounters the internal procedures' inefficiencies to fulfill such Convention and Proposal.

As Thailand had ratified to this Convention, she should be well prepared, hence, both legal measures and procedures, stipulated in the Convention. The country mission under this Convention is to amend its internal laws: Criminal Code, Labour Protection Act B.E. 2541 (1998), Beggar Control Act B.E. 2484 (1941), Distribution and Trade of Obscene Materials Suppression Act B.E.2471 (1928), Narcoticsact Act B.E.1979. etc. For this reason, Thailand should establish the responsible agencies in order to enhance the mission completion produce the legal effects that meet the targets of the Convention of Child Labour Exploitation Forbiddance in the Worst Conditions, and benefit the report making for ILO as well